

Željka Šunjić, profesorica hrvatskog jezika i književnosti, rođena Križevčanka stalno zaposlena u I. osnovnoj školi Bjelovar kao učiteljica hrvatskog jezika svoju ljubav prema kazalištu uspješno prenosi na svoje učenike.

Na državnoj smotri LiDraNo 2015. u Šibeniku, koja se održavala od 23. do 25. ožujka pohvaljena je za izvrstan rad kao mentorica učenice Laure Smrček koja je nastupila recitirajući Krležinu baladu »Ni med cvetjem ni pravice« te smo je odlučili predstaviti kao profesoricu tjedna.

Za Laurine izvrsne scenske pokrete, slobodu na sceni i odnos s publikom uz talent, zaslužna je dakako profesorica Željka Šunjić kojoj je ovo prvi odlazak na državnu smotru i to s pojedinačnim nastupom učenice, iako su do sada, skupni nastupi učenika pod njenim vodstvom više puta predloženi za državnu razinu LiDraNa.

Profesorica Šunjić se uz redoviti studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu svojevremeno i

dodatno educirala čime je stekla zavidno iskustvo.

– Za vrijeme studija pohađala sam između ostalog i izborne sadržaje kao što je scenski govor, a izvan studija škole za retoriku i govorništvo u kojima sam stekla znanja iz vještina u pisanju i izvedbi govora, vježbama za glas i izgovor, retoričkim figurama, govornom bontonu itd – kaže profesorica Šunjić.

U rodnim Križevcima ispred gradske udruge radila je kazališne predstave sa srednjoškolcima u suradnji sa svojim najdražim glumcem i osobnim prijateljem Svenom Medvešekom. Glumila je u Bjelovarskom kazalištu te joj je za ulogu Dorine u predstavi »Tartuffe« dodijeljena nagrada za najbolju žensku ulogu na festivalu kazališnih amatera u Županji. U Bjelovarskom kazalištu radila je i na dječjoj predstavi »Zaljubljene vještice«.

Scenski nastupi koje radi s učenicima u I. OŠ Bjelovar prepoznatljive su po neuobičajenom umjetničkom izričaju, a najupečatljivije do sada bilo je »Želim savjest« ili »Zar je uopće bitno?«, a svoj drugačiji izričaj pokazala je i kazalištem pantomime kojim je predstavila I. OŠ na televizijskom izboru naj škole.

– Moje viđenje kazališta nije u svrhu zabave i nasmijavanja puka, nego prenošenje ozbiljnih životnih poruka koje potiču ljude na promišljanje i promjene – pojašnjava profesorica Šunjić.

Svoja nekonvencionalna razmišljanja dokazuje odgovorom na pitanja o najdražem redatelju. Željkin izbor je Oliver Frlić.

– Frlić je ekstravagantan i pomalo neshvaćen umjetnik, čiji je teatar nadasve kritički, a potom i politički te se bojim da bih kao učiteljica u osnovnoj školi trebala kao uzor navoditi neke »prihvatljivije« redatelje – na dodaje Šunjić.

Željkin lijepo lice moglo se vidjeti i u nekoliko televizijskih reklama i to isključivo u režiji Hrvoja Hribara u kojima je bila angažirana.

U svom svakodnevnom radu često se okreće životnom poučavanju učenika te se nebrojeno puta uvjerila u sužene dječje horizonte i nepoimanje opće kulture čemu doprinosi i trend folk kulture.

– Na jednom satu hrvatskog jezika spomenula sam Beatlese i shvatila da nitko od učenika nije čuo za njih. To mi je bila motivacija da školsku priredbu povodom Dana škola pretvorim u mali Woodstock. Kao naziv priredbe izabrala sam pjesmu Imagine, a cijela priča oko mira, ljubavi i svakako rock and rolla imala je pozitivnu poruku i ostavila dobar dojam na učenike i publiku. Ni taj istup nije prošao bez poneke negativne kritike te su neki od kolega prvenstveno radi

Autor Ivana Popilovski

Petak, 27 Ožujak 2015 13:55 - Ažurirano Petak, 27 Ožujak 2015 15:42

prepoznatljivih simbola »hipi« pokreta smatrali da ovakvim predstavama nije mjesto u osnovnoj školi – govori profesorica Šunjić.

Da je vrlo važno u životu imati stav i svoje mišljenje profesorica Šunjić pokušava prenijeti svojim učenicima posebice onima čija je mentorica u dramskom izričaju.

– Ove godine u Šibeniku većina izričaja svodila se na angažiranost poruka koje nisu iz dječjih glava već iz glava odraslih. Poručila bih svima koji se bave kazalištem neka prenose emocije koje sami osjećaju i proživljavaju. Tek tada će na sceni biti uvjerljivi, a sve što je nametnuto i nerazumljivo nije uvjerljivo. Važno je uvjeriti publiku u vjerodostojnost onog što im se prenosi – zaključuje Željka Šunjić.